

Hai mươi mùa nắng lạ

Trịnh công Sơn

Em hai mươi tuổi em là nắng Em hai mươi tuổi em là
mưa Sài Gòn nắng mưa em ngày ấy Còn là hạt bụi giữa hư
vô Em hai mươi tuổi em bây giờ Chân qua phố phường phố ngắn
ngơ Sài Gòn hai mươi mùa nắng lạ Em mây hoang đường sớm chiều
qua Đi trong chuyện cũ ngày xưa Trong lòng thương
nhớ cơn mơ lạ kỳ Đi trong hạnh phúc quê nhà Chuyện ngày xưa
ấy bỗng là chiêm bao Hai mươi giấc mộng xanh hồng quá
Em hai mươi tuổi như bài thơ Một ngày nắng mưa em chợt đến
Làm lợi mộng寐 giữa thiên thu Em hai mươi tuổi em đâu ngờ
Năm xưa vui buồn chút phù du Sài Gòn xưa tan nghìn dấu lệ
Cho em bây giờ mắt tình đưa